

Sygn. akt: II AKa 243/02

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2002 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSA Bożena Summer - Brason
Sędziowie	SSA Jan Dybek (spr.) SSO del. Helena Kubaty
Protokolant	Krzysztof Wdowiak

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Wandy Barańskiej

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2002

sprawy wnioskodawcy J. P.

- o odszkodowanie

z powodu apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 11 kwietnia 2002r. sygn. akt XVI1 Ko 457/98

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, zaś kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

II AKa 243/02

UZASADNIENIE

J. P. wniosła o zasądzenie od Skarbu Państwa na jej rzecz odszkodowania z tytułu niesłusznego pozbawienia wolności i śmierci jej ojca F. W.w Obozie Pracy w Ś.w dniu 19 marca 1945r.

Wyżej wymienionym wyrokiem wniosek ten został oddalony.

Apelacja pełnomocnika – adwokata J. P. zarzuca:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mogący mieć wpływ na treść orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że ojciec skarżącej nie należał do żadnej organizacji, której celem było odzyskanie niepodległości Państwa Polskiego, wobec braku ustaleń w tym zakresie;
2. obrazę przepisów postępowania wobec pozbawienia strony możliwości działania.

Sąd odwoławczy zważył:

Apelacja nie jest zasadna. Co prawda wnioskodawczyni jest osobą już starszą, ale nie było przeszkód faktycznych do przesłuchania jej jako świadka na rozprawie ani też podstaw prawnych do wyznaczenia jej pełnomocnika – adwokata z urzędu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

W sprawie wyczerpano wszelkie możliwe do przeprowadzenia dowody.

Z uzyskanych danych dokumentacyjnych oraz z zeznań wnioskodawczyni jednoznacznie wynika, że F. W. urodzony w (...)r., wiosną 1945r. zatrzymany został przez funkcjonariuszy (...) jako obywatel narodowości niemieckiej i na terenach, które do wyzwolenia w styczniu 1945r. należały do Niemiec.

Był on emerytem górniczym, nie należał do żadnej organizacji politycznej i nie prowadził też takiej działalności, w szczególności zaś na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Nie ma dowodów ani też śladów ich istnienia wskazujących na to, by było inaczej. Powołana w zaskarżonym wyroku ustawa z 23 lutego 1991r. nie może więc znaleźć w sprawie pozytywnego zastosowania.

Tak więc wyrok ten jako zawierający oczywiście trafne merytoryczne rozstrzygnięcie i nie dotknięty zarzucanymi mu wadami proceduralnymi, należało utrzymać w mocy, o czym orzeczono jak wyżej.

Zgodnie z treścią art. 13 tejże ustawy Skarb Państwa ponosi koszty postępowania odwoławczego.